

AJUDANT A VIURE

Què serà aquest infant?

La vida pública de Jesús s'inicia amb el seu baptisme al riu Jordà. Des de tota la Judea, la gent venia a escoltar Joan Baptista i a batejar-se confessant els seus pecats. Molts es preguntaven si ell era el Messies, però ell ho va negar. Tanmateix, en celebrar avui el seu naixement estem celebrant també la Bona Nova de Jesús que ell va anunciar i va assenyalar, després, present entre nosaltres.

Joan Baptista, primer «testimoni» de Jesús, confessa el que va veure quan Jesús sortia de l'aigua després de rebre el baptisme: «Jo no el coneixia, però el qui m'envià a batejar amb aigua em va dir:

Aquell damunt el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant» (Jn 1, 33). Aleshores va «conèixer» la realitat plena de Jesús de Natzaret i l'assenyalava com a Fill de Déu i redemptor de la humanitat: «Mireu l'anyell de Déu, el qui treu el pecat del món!» (Jn 1,29). En dona testimoni i denuncia les transgressions dels manaments de Déu, fins i tot en la persona dels poderosos, Herodes i Erodiade, als qui va acusar d'adulteri pagant amb la seva vida. Una capacitat de fidelitat i valentia que tots els batejats hauríem de demanar al Bon Déu.

La concepció i naixement de Joan el Baptista ve descrita amb imatges i detalls que criden l'atenció (esterilitat, pares vells, incredulitat i «sordmudesa», nom desconegut a la família, veïnat esglaiat...). L'evangelista Lluc diu: «Un gran respecte s'apoderà de tots els veïns. La gent parlava d'aquestes coses per tota la muntanya de Judea, i tothom qui ho sentia ho guardava en el seu cor i es preguntava: Què serà aquest infant? Realment, la mà del Senyor era amb ell» (Lc 1,65-66). Ningú no comprèn el que està passant, però ho reflexionen sense rebutjar-ho i es fan preguntes sobre la missió extraordinària que haurà de dur a terme, conscients que hi ha Déu en tot això.

Ho comentàvem amb un grup: tots en tenim d'experiències que ens descol·loquen i que hauríem de deixar reposar al cor sense voler trobar respostes i solucions immediates. Deixem-nos qüestionar pels esdeveniments i tornem-nos a mirar les experiències sense resposta.

Potser no ens hem fet encara la pregunta correcta per por a perdre qui sap què. De vegades volem per als altres un cert futur, però la vida els duu a prendre camins diferents. Com els veïns de la família de Joan el Baptista també molts de nosaltres, davant d'un nadó, ens fem la pregunta: «Què serà aquest infant? Quin món trobarà? Quin futur li espera?». Però cada fill que neix és sempre un misteri amb possibles novetats en relació al nostre passat i present. Ens agradaria, potser, dur-lo pels nostres propis camins, però ell haurà de fer-ne els seus i prendre les seves decisions, assumint fins i tot els seus propis errors.

Joan Baptista té, a més, un futur particular i sorprenent que mai els seus pares, Zacaries i Elisabet, podien imaginar: anunciar la presència de Jesús, el Salvador, i preparar els seus camins. Que la seva festa ens ajudi a tots a comprometre'ns d'una manera radical en l'anunci d'un temps nou, on la misericòrdia del Pare ens permeti viure la realitat d'una nova societat.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

Pelegrinatge a Terra Santa

Entrevista a Mn. Joan Ramon Ezquerra i a dos pelegrins, la Sra. Antònia Manau i el Sr. Jacint Cabau

Fa poques setmanes, un bon grup de persones de la nostra diòcesi han pelegrinat a Terra Santa. Entre ells, Mn. Joan Ramon Ezquerra i el matrimoni format per la Sra. Antònia Manau i el Sr. Jacint Cabau. Tots tres ens expliquen la seva experiència.

Mn. Joan Ramon Ezquerra, actualment rector de la parròquia de Torrefarrera, és el director diocesà de pelegrinatges. El Dr. Jacint Cabau, cardiòleg de l'hospital de Santa Maria, i la seva esposa, Sra. Antònia Manau, són pares de tres fills i avis de dos nets.

La nostra fe es basa en fets i en llocs geogràfics concrets. És potser per això, Mn. Ezquerra, que necessitem també palpar, veure, sentir...?

Per al cristià el més important és la fe: creure i viure segons la fe. De tota manera, som cos i esperit. Veure, sentir, palpar... pot ajudar-nos a viure la fe.

Com va sorgir la iniciativa d'aquest pelegrinatge?

El departament de pelegrinatges del Bisbat feia ja anys que no n'organitzava cap i ens va semblar que convenia. El Sr. Bisbe no va poder acompanyar-nos, però va voler presidir una celebració eucarística a la parròquia del Carme amb tots els pelegrins abans que sortíssim.

De quins llocs procedien els pelegrins?

De llocs ben distants: de Pont de Suert, Llardecans, Sudanel, Alguair, Torrefarrera, Puiggròs, les Borges Blanques, diverses parròquies de Lleida, Bordeta, Carme... També hi havia pelegrins del Bisbat d'Urgell: Balaguer, la Pobla de Segur, fins i tot de Zaidí, del Bisbat de Barbastro; i no podem oblidar dues germanes de Barcelona.

Quins han sigut els moments més significatius d'aquest viatge a Terra Santa?

Sra. A. Manau: Han sigut molts...! Per a

nosaltres, el fet de reviuere en els mateixos llocs físics els moments més importants de la vida de Jesús, a Jerusalem els seus últims dies..., ha estat molt emocionant. També ho ha estat l'haver renovat el nostre baptisme al riu Jordà i les nostres nocces a Canaà de Galilea.

I quin ambient heu captat en la relació entre el poble àrab-palestí i el poble jueu-israelià?

Dr. J. Cabau: Conviuen i, fins a cert punt, es respecten..., però veus com la seguretat és la seva màxima preocupació. Impressiona veure el mur de Betlem. Estan aïllant els dos pobles, quan de fet estan destinats a entendre's i a viure en pau. Contrasta veure com el poble d'Israel s'ha desenvolupat tant en tecnologia agrícola, informàtica...

I amb les comunitats cristianes palestines, heu tingut alguna trobada?

Mn. J. R. Ezquerra: Una trobada especial no; no obstant, tenint en compte les dificultats de tot tipus, també les econòmiques, en què es troben els cristians palestins, vam fer les compres d'obsequis precisament en una cooperativa de cristians de Betlem. Era una manera d'ajudar-los.

Alguna altra cosa que vulgueu afegir?

Dr. J. Cabau: Ha estat un viatge molt especial. La cultura i l'art s'han implicat amb la religiositat, donant-li un caire espiritual que no es dona en els viatges turístics... Amb el grup ens hem sentit com a germans! Això encara ha donat més sentit al pelegrinatge. Agraïm als mossens i a l'organització la delicadesa amb la qual s'ha preparat tot. Per a nosaltres, aquest pelegrinatge ha marcat un abans i un després en la nostra vida espiritual.

Moltes gràcies pel vostre testimoni!

Carme Parellada

Assemblea dels delegats de Missions i Obres Missionals Pontífiques a Madrid

Entre els dies 22 i el 24 de maig han tingut lloc les Jornades nacionals de delegats de Missions i Obres Missionals Pontífiques d'Espanya.

La trobada ha estat a Alcalá de Henares, Madrid. L'arquebisbe de Toledo i president de la Comissió Episcopal de Missions, Mons. Braulio Rodríguez, ha inaugurat les Jornades i el professor de la Facultat de Teologia de Burgos, Eloy Bueno, ha parlat so-

bre la cooperació missionera entre les Esglésies.

La distribució econòmica als territoris de Missió i, especialment, la cooperació missionera a la banya d'Àfrica han estat els temes centrals de tots aquests dies.

Diversos treballs per zones, col·loquis i la presentació de la propera campanya del DOMUND 2012 han completat aquests dies de treball i convivència.

EL NAIXEMENT DE SANT JOAN BAPTISTA

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,1-6)

Escolteu-me illes i costes, estigueu atents, pobles llunyans: Abans de néixer, el Senyor em cridà, quan era al si de la mare, ell pronuncià el meu nom, convertí els meus llavis en una espasa tallant i em cobrí amb l'ombra de la seva mà, féu de mi una fletxa aguda, em guardà en el seu buirac, i em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu». Jo estava pensant: «M'he cansat en va, he consumit les meves forces per no res». De fet el Senyor sostenia la meua causa, el meu Déu em guardava la recompensa. El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meua glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meua salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

▶ Salm responsorial (138)

R. *Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable.*

Heu penetrat els meus secrets, Senyor, i em coneixeu, / vós veieu quan m'assec o quan m'aixeco, / descobriu de lluny estant els meus propòsits, / sabeu bé si camino o si reposo, / us són coneguts tots els meus passos. R.

Vós heu creat el meu interior, / m'heu teixit en les entranyes de la mare. / Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable, / és meravellosa la vostra obra. R.

Us era tot jo ben conegut, / res de meu no us passava per alt / quan jo m'anava fent secretament, / com un brodat, aquí baix a la terra. R.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 13,22-26)

En aquells dies, Pau digué: «Als nostres pares, Déu els donà David per rei i, testimoniant a favor d'ell, digué: "M'he fixat en David, fill de Jesè, que és un home com el desitja el meu cor; ell durà a terme tot el que em proposo". De la descendència d'ell, tal com ho havia promès, Déu ha donat a Israel un Salvador, que és Jesús. Abans que vingués ell, Joan va predicar a tot el poble d'Israel un baptisme de conversió. Però Joan, en acabar la seva missió deia: Jo no sóc pas allò que vosaltres penseu, però després de mi en ve un altre de qui no sóc digne de deslligar el calçat dels peus.

»Germans, a nosaltres, els descendents d'Abraham, i també a tots vosaltres que creieu en Déu, ens envia Déu aquest missatge de salvació.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,57-66.80)

Quan es complí el temps, Elisabet tingué un fill. Els veïns i els parents sentien dir que el Senyor li havia fet aquest favor tan gran, i tots la felicitaven. El dia vuitè es reuniren per circumcidar el nen, i proposaven que es digués Zacaries, com el seu pare. Però la mare s'hi oposava dient: «No, que s'ha de dir Joan». Ells li replicaren: «Però si no hi ha ningú de la família que se'n digui!». Llavors feren senyes al pare preguntant-li com volia que es digués. Ell demanà unes tauletes i escriví: «S'ha de dir Joan». Tots se'n van meravellar. I a l'instant Zacaries recobrà la paraula i beneïa Déu. Un gran respecte s'apoderà de tots els veïns. La gent en parlava per tota la Muntanya de Judea, i tothom qui ho sentia en guardava el record i es preguntava: «Què serà aquest noi?», perquè la mà del Senyor era amb ell. I el noi creixia i s'enfortia en l'Esperit, i va viure al desert fins al dia que es va manifestar a Israel.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,1-6)

Escuchadme, islas; atended, pueblos lejanos: Estaba yo en el vientre, y el Señor me llamó; en las entrañas maternas, y pronunció mi nombre. Hizo de mi boca una espada afilada, me escondió en la sombra de su mano; me hizo flecha bruñida, me guardó en su aljaba y me dijo: «Tú eres mi siervo, de quien estoy orgulloso.»

Mientras yo pensaba: «En vano me he cansado, en viento y en nada he gastado mis fuerzas», en realidad mi derecho lo llevaba el Señor, mi salario lo tenía mi Dios. Y ahora habla el Señor, que desde el vientre me formó siervo suyo, para que le trajese a Jacob, para que le reuniese a Israel —tanto me honró el Señor, y mi Dios fue mi fuerza—: «Es poco que seas mi siervo y restablezcas las tribus de Jacob y conviertas a los supervivientes de Israel; te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

▶ Salmo responsorial (138)

R. *Te doy gracias, porque me has escogido portentosamente.*
Señor, tú me sondeas y me conoces; / me conoces cuando me siento o me levanto, / de lejos penetras mis pensamientos; / distingues mi camino y mi descanso, / todas mis sendas te son familiares. R.

Tú has creado mis entrañas, / me has tejido en el seno materno. / Te doy gracias, / porque me has escogido portentosamente, / porque son admirables tus obras; / conocías hasta el fondo de mi alma. R.

No desconocías mis huesos, / cuando, en lo oculto, me iba formando, / y entretejiendo en lo profundo de la tierra. R.

▶ Lectura del libro de los hechos de los apóstoles (Ac 13,22-26)

En aquellos días, dijo Pablo: «Dios nombró rey a David, de quien hizo esta alabanza: "Encontré a David, hijo de Jesé, hombre conforme a mi corazón, que cumplirá todos mis preceptos." Según lo prometido, Dios sacó de su descendencia un salvador para Israel: Jesús. Antes de que llegara, Juan predicó a todo Israel un bautismo de conversión; y, cuando estaba para acabar su vida, decía: "Yo no soy quien pensáis; viene uno detrás de mí a quien no merezco desatarle las sandalias." Hermanos, descendientes de Abraham y todos los que teméis a Dios: A vosotros se os ha enviado este mensaje de salvación.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 1,57-66.80)

A Isabel se le cumplió el tiempo del parto y dio a luz un hijo. Se enteraron sus vecinos y parientes de que el Señor le había hecho una gran misericordia, y la felicitaban. A los ocho días fueron a circumcidar al niño, y lo llamaban Zacarías, como a su padre. La madre intervino diciendo: «¡No! Se va a llamar Juan.» Le replicaron: «Ninguno de tus parientes se llama así.» Entonces preguntaban por señas al padre cómo quería que se llamase. El pidió una tablilla y escribió: «Juan es su nombre.» Todos se quedaron extrañados. Inmediatamente se le soltó la boca y la lengua, y empezó a hablar bendiciendo a Dios. Los vecinos quedaron sobrecogidos, y corrió la noticia por toda la montaña de Judea. Y todos los que lo oían reflexionaban diciendo: «¿Qué va a ser este niño?» Porque la mano del Señor estaba con él. El niño iba creciendo, y su carácter se afianzaba; vivió en el desierto hasta que se presentó a Israel.

Naixement de Sant Joan Baptista. Fragment del Retable dels Sants Joans, obra de Bernat Martorell (Vinaixa)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 4a setm.): 2Re 17,5-8.13-15a. 18 / Sl 59 / Mt 7,1-5 ■ **dimarts**: 2Re 19,9b-11.14-21.31-35a. 36 / Sl 47 / Mt 7,6.12-14 ■ **dimecres**: 2Re 22,8-13;23,1-3 / Sl 118 / Mt 7,15-20 □ **dijous**: 2Re 24,8-17 / Sl 78 / Mt 7,21-29 ■ **divendres**: Ac 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19 ■ **dissabte**: Lm 2, 2.10-14.18-19 / Sl 73 / Mt 8, 5-17 ■ **diumenge** vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.): Sv 1,13-15;2,23-24 / Sl 29 / 2Co 8,7.9.13-15 / Mc 5,21-43 (o bé: 5,21-24.35b-43).

COMENTARI

Grandesa de Joan Baptista

En l'Advent ja vàrem trobar la figura de Joan Baptista, el precursor que preparava el camí del Senyor i cedia tot el protagonisme a Jesús.

Avui celebrem solemnement el seu natalici i l'evangeli ens presenta el relat del seu naixement segons Lluc.

El text de Lluc posa un clar èmfasi en el nom de Joan Baptista. La seva mare remarca que s'ha de dir Joan. Però aquesta dada sorprèn —ningú en la família porta aquest nom— és confirmada pel seu pare que escriu —no pot parlar: «El seu nom és Joan». Quin és el sentit d'aquest nom? El nom significa *el Senyor fa un do*. Joan és, doncs, un do del Senyor. En aquest sentit, Joan Baptista s'afegeix a una

llarga llista de naixements extraordinaris que l'Antic Testament va oferint com a mostra de la cura de Déu pel seu poble. Això ho confirma el fet que la darrera frase de l'evangeli d'avui diu: «L'infant creixia i s'enfortia en l'Esperit». Aquesta afirmació està afegida a la narració del naixement (Lc 1,80) i reproduïx un tret característic de tots aquests personatges: Isaac (Gn 21,8), Ismael (Gn 21,20), Samsó (Jt 13,24-25) i Samuel (1Sm 2,21).

La figura de Joan Baptista, en la presentació de Lluc, és una figura notable. Nascut de nissaga sacerdotal, amb la connotació del nom que ja hem esmentat, té un protagonisme innegable: és el nou Elies que, segons la profecia de Malaquies (Ml 3,1), ve a preparar el ca-

mí del Senyor (segons Lluc, «amb l'esperit i el poder d'Elies»; segons Mateu, Joan Baptista «és Elies, que havia de venir», Mt 17,10-11).

Tot això sembla indicar que estem davant d'una figura extraordinària. Tanmateix, resulta que «el més petit en el Regne del cel és més gran que ell» (Lc 7,28b = Mt 11,11b). Aquesta afirmació de Jesús no vol pas rebaixar el paper de Joan Baptista, al contrari: «Entre els nascuts de dona no n'hi ha cap de més gran que Joan» (Lc 7,28a = Mt 11,11a). Però, al mateix temps, Jesús vol ressaltar la grandesa del Regne de Déu. El Regne pertany a un altre àmbit. Pertany a l'àmbit de Déu.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

26. La missió de Joan Baptista

En la Transfiguració apareixen Moisès i Elies i parlen amb Jesús. Amb això s'acclareix que el tema fonamental de Llei i Profetes és l'esperança d'Israel, l'èxode alliberador definitiu. S'acclareix que el contingut d'aquesta esperança és el Fill de l'home sofrent, el Servent del Senyor, que, en la passió, obre la porta de la llibertat i de la novetat. En parlar-ne amb el Transfigurats, posen en evidència que aquesta passió porta salvació, que està penetrada de la glòria de Déu, que la passió es transformarà en llum, llibertat i joia.

En la conversa que els tres deixebles tenen després amb Jesús, quan baixen de la «muntanya alta», Jesús els parla de la resurrecció, però ells li pregunten sobre el que diuen els mestres de la llei, que Elies ha de tornar a venir. Jesús, sense dir-ho expressament, identifica aquesta vinguda d'Elies amb Joan el Baptista: en les obres del Baptista va tenir lloc la vinguda d'Elies.

Joan Baptista va venir per reunir Israel, per preparar-lo per a la vinguda del Messies. Però el Messies mateix és el Fill de l'home. Que ha de sofrir i només així ha d'obrir el camí de la salvació. També cal que l'obra preparatòria d'Elies estigui

sota el signe de la passió. Efectivament: «El van tractar com van voler, tal com d'ell diu l'Escriptura» (Mc 9,13). Jesús es refereix aquí a la mort violenta del Baptista, però, en parlar que tot ha passat d'acord amb l'Escriptura, segurament fa al·lusió a tradicions que parlaven d'un martiri d'Elies: Elies era tingut per l'únic profeta que, en la persecució, s'havia escapat del martiri i que, en el seu retorn, caldria que també sofrís la mort.

L'esperança de la salvació i la passió eren coses entrellaçades, i la idea que hom es feia d'una redempció, en el fons, estava arrelada en l'Escriptura i, no obstant això, aquesta idea d'una salvació pel camí d'una mort violenta capgirava les expectatives que es feia la gent.

Calia llegir de nou l'Escriptura amb el Crist sofrent, cal que es faci en tots temps. Sempre cal que ens introduïm en la conversa del Senyor amb Moisès i Elies, com es llegeix en la narració de la Transfiguració del Crist, «en una muntanya alta». Sempre cal que el Ressuscitat ens interpreti de nou l'Escriptura, com va fer amb els deixebles d'Emaús.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EN PAREJA

Màster en diàleg interreligiós, ecumènic i cultural

Es pot cursar de forma presencial i també per internet

La Universitat Ramon Llull (URL) i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) ofereixen un títol comú de màster en diàleg interreligiós, ecumènic i cultural. Es pot cursar de forma presencial (tardes, de 18.30 a 21 h) o de forma virtual (per internet).

Aquest màster es proposa donar a conèixer les diferents confessions i religions, el diàleg ecumènic i interreligiós i les relacions entre fe i cultura. Molt útil per a professionals del món educatiu, sanitari, de l'esport, la comunicació, els funcionaris d'ajuntaments i presons, l'acció social, etc.

Les assignatures que s'impartiran en el curs 2012-2013 són: Fonaments de l'Islam, Budisme, Esglésies orientals, Trets fonamentals de la cultura actual, Cristianisme. Seminari sobre instruments per al diàleg. Metodologia i tècniques per a l'elaboració de la tesina. Dues assignatures a escollir entre: taoisme, confucianisme, religions africanes i afroamericanes, noves religiositats.

Preinscripció: del 2 de maig al 13 de juliol. Matriculació: del 4 al 25 de setembre de 2012. Més informació: Institut Superior de Ciències Religioses (ISCREB), tel. 934 541 963, secretaria@iscreb.org. Horari: de 17 a 21 h (c/ Diputació 231, 08007 Barcelona, www.iscreb.org).

Curs monogràfic: Té sentit l'existència? Crítica del nihilisme contemporani. A càrrec del Dr. Francesc Torralba, els dies 3, 4, 5 i 6 de setembre, de 18.30 a 21 h. Ja us hi podeu inscriure.

SANTORAL

24. ✠ Diumenge. El naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. Dilluns. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. Dimarts. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. v); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.; sant Josep Maria Escrivà de Balaguer (Barbastre 1902 - Roma 1975), prev., fund. Opus Dei.

27. Dimecres. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la seguretat social i del cos de sanitat; sant Ciril d'A-

lexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església.; sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieto, rel. servita.

28. Dijous. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i màrtir; santa Marcel·la, màrtir.

29. Divendres. Sant Pere (o Quefes), de Betsaida, i sant Pau (o Pol), de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I); santa Maria, mare de Joan-Marc; sant Cir, bisbe de Gènova.

30. Dissabte. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emiliàna, vg.

Infidelidad virtual

Ya lo anuncié en un libro anterior, *Enganchados a las pantallas*: por sexos, los hombres son más propensos al juego y a la pornografía, mientras que las mujeres lo son a las amistades personales íntimas que encuentran chateando por internet. Las casi infinitas modalidades del adulterio tienen ahora el nuevo capítulo de las *infidelidades virtuales*.

Aún no hay una adecuada definición de la infidelidad en el ciberespacio. Esta indefinición es todavía mayor cuando se trata de asuntos de sexualidad. Es habitual pensar que una relación que se establece por internet no es un adulterio, porque no se establece contacto sexual directo. Tampoco la ley puede probar un adulterio sin un contacto sexual real y directo.

Hay signos que pueden indicar *ciberadicción sentimental*: cambios del horario del otro cónyuge; petición que no se le moleste mientras esté frente al ordenador y que actúe misteriosamente; descuido de las tareas que habitualmente realiza en la casa; evasivas y mentiras, etc.

Los países que nos preceden en tecnología ya están preparados para el espionaje de la traición. Existen programas de ordenador para cazar al infiel: se pueden leer *e-mails* recibidos y enviados; espiar conversaciones de *chat*; descubrir las contraseñas del espionado, etc. Sepan que las estadísticas indican que muchas de las infidelidades del ciberespacio dejan de ser virtuales en poco tiempo...

Lo cierto es que en la consulta oigo numerosos casos en que la adicción al ciberespacio ha sido el detonante de una crisis en la estabilidad de la pareja y la causa inmediata de una separación.

La infidelidad virtual suele suceder a velocidad de vértigo, pero también es cierto que las parejas virtuales asimismo se deshacen a la misma velocidad, y muchas veces debido a otra infidelidad por el mismo medio.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En parella, Ed. Pòrtic)

ENTREVISTA

FRANCESC TORRALBA

L'èxit de l'Atri

La celebració de l'Atri dels Gentils de Barcelona ha deixat un bon regust, amb unes sessions que han tingut una gran dignitat intel·lectual i una gran bellesa estètica, tant pel que fa als entorns escollits, com pel que fa a les peces musicals que els ha acompanyat —especialment, l'apoteosi musical que es va aconseguir a la Sagrada Família. El Dr. Francesc Torralba, teòleg i filòsof que va participar com a ponent a la sessió del Paranimf de la UB, valora positivament el diàleg i la interacció entre els creients i els no creients convidats, que va ser «de gran qualitat i en un marc d'absolut respecte a les conviccions de cadascú».

És una bona manera d'evangelitzar, a través de l'Atri?

L'Atri pot ser un bon instrument per evangelitzar sobretot si se supera l'endogàmia. Si realment esdevé un lloc de trobada entre creients i no creients pot ser una ocasió, un moment oportú, per reconèixer-se mútuament, per trencar tòpics i estereotips, per donar a conèixer la proposta de la fe i per copsar les dificultats i els obstacles a la recepció d'aquesta proposta. Cal plantejar-lo com una invitació a dialogar i no com una *quaestio disputata*.

Què té la cultura que pot fer despertar la fe?

La gran cultura, la cultura que va al fons de la condició humana, la que travessa la banalitat i la superficialitat, és un desvetllament d'allò essencial. És independent de si l'ha articulada un creient o un no creient. La cultura, com diu Kierkegaard, és el viatge que fa cada ésser humà per conèixer-se a si mateix. Té, doncs, com a fita, el coneixement profund d'allò que som, d'allò que ens neguiteja, d'allò que ens espera. En aquest sentit, la cultura és una font d'interrogació i recerca de sentit. Aquí, tant creients com no creients tenim un espai per trobar-nos i per fer-nos preguntes mútuament.

Per què és tan important el diàleg actualment?

Des de l'esdeveniment eclesial més important del segle xx, el Concili Vaticà II, del que aviat commemorarem els cinquanta anys, el diàleg ha esdevingut un instrument bàsic per arribar a l'altre i comprendre'l. Requereix escolta, humilitat, claredat, la recerca d'un llenguatge comú, la prudència i l'amabilitat en l'ús de la paraula i, sobretot, la confiança i la recerca sincera de la veritat. Pau VI en va subratllar les condicions bàsiques i ineludibles. El diàleg és un gran procés. Tot just estem aprenent a dialogar, a obrir-nos als altres i a hostatjar, si cal, la seva paraula inquietant.

Òscar Bardaji i Martín

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

Dèiem que la presència té ja un valor sanant i això ho van intentar demostrar en un estudi recentment.

En una universitat americana es va realitzar un experiment, en que es feia unes punxades doloroses en un grup d'estudiants voluntaris. Mentre es realitzaven les punxades es van dividir en tres grups: un dels grups rebia una medicació pel dolor, un segon grup podia tenir un familiar que li donava la mà mentre es feia l'experiment i un tercer grup podia donar la mà a un estrany. Després es registrava el nivell de dolor que havia percebut cada grup.

Com ja sabrà qui hagi estat temps amb malalts, els estudiants que podien tenir algú al costat donant-los la mà tenien menys dolor que els que estaven sols malgrat tenir un medicament; però el que resulta curiós de l'estudi és que no hi havia diferència en alleugerir el dolor entre els que rebien una mà d'un familiar o la d'un estrany. És a dir, el caliu de l'altre conforta més que la medicació, fins i tot quan l'altre és un desconegut.

Les relacions i el suport interpersonal són factors claus en l'afrontament i l'alleugeriment del patiment, en general. Però com a creients, més enllà del caliu humà, la nostra mà pot apropar el caliu de Crist que sana i salva. Ens calen doncs comunitats i creients que acullin, estimin i transmetin la força sanant de Jesús.

Montse Esquerda

Èxit de la primera desfilada de moda de Troballes

El dijous 24 de maig, més de tres-centes persones van omplir la sala del Palau del Rei del Turó de la seu Vella per presenciar la desfilada de moda amb roba recupera-

da, organitzada per l'empresa d'inserció sociolaboral de Càritas-Troballes.

Cal dir que més de 100 persones es van quedar fora per manca d'espai.

Aquesta exitosa iniciativa es va dur a terme amb la col·laboració de les alumnes dels instituts Guindàvols i Torre Vicens, així com de l'escola de models de Mada Simó.

En total foren 50 joves i algunes nenes que van lluir els 36 vestits recuperats i costumitzats, així com moltes altres peces de roba, de molt bona qualitat, també recuperades dels contenidors de roba que aquesta empresa d'inserció sociolaboral té repartits per ciutats i pobles.

Totes aquestes peces i conjunts es poden adquirir a preus molt econòmics en una de les dues botigues que Troballes té a la nostra ciutat, concretament la situada al carrer Alcalde Porqueres 78.

Quasi tres-centes persones a l'Assemblea anual diocesana

El dissabte dia 26 de maig, es va dur a terme l'Assemblea anual diocesana, que va aplegar prop de tres-centes persones del nostre bisbat. El tema principal fou «La presència d'Església a la societat».

En una primera part, tres seglars: el Sr. Isidre Charles, de la diòcesi de Lleida, la Sra. Rosa M. Sánchez, de la de Tarragona, i la Sra. Teresa Gené, de la de Solsona, van compartir les seves experiències com a laics amb missió pastoral. Concretament, van explicar com duen a terme la responsabilitat d'acompanyar comunitats parroquials en espera de prevere.

Els participants a l'Assemblea van valorar molt positivament les aportacions de tots tres ponents. En la segona part, es va presentar la reorganització de les noves àrees pastorals de la diòcesi que són:

- Litúrgia-espiritualitat.
- Acció caritativa i social.
- Evangelització (*Gaudium et spes*)
- Formació.

Cal dir que aquestes quatre àrees reuneixen una seixantena de delegacions i entitats.

El Sr. Bisbe, que va presidir dita Assemblea, va encoratjar en tot moment aquest procés pastoral i comunitari.

Projecte d'iniciació al voluntariat caritatiu i social per a joves

El dimecres 23 de maig, representants de cinc delegacions i entitats diocesanes es van reunir per continuar treballant en la preparació d'un projecte per a joves que cerca oferir-los un espai per poder iniciar-se en el voluntariat.

Es tracta que els joves coneguin en viu diferents entitats que treballen amb persones en situació de necessitat i, així, poder fer una experiència de voluntariat. També se'ls oferirà una formació adequada i la possibilitat de formar part de grups de joves cristians.

En continuarem informant d'aquest interessant projecte diocesà.

AGENDA

Adoració eucarística diürna a l'església de Sant Pere de Lleida, de 10 a 20 h (horari d'estiu: juliol-agost)

- **Diumenge 24 de juny:** Sant Joan Baptista —Reflexions, conferències i activitats a la Cova del Pare Palau. —Onomàstica del Sr. Bisbe Joan Piris.
- **Dilluns 25-26-27 de juny:** —Trobada ibèrica CEMS a Fàtima.
- **Dijous 28 de juny:** —Pelegrinatge diocesà a Lourdes (del 28 de juny fins a l'1 de juliol).
- **Divendres 29 de juny:** Sant Pere i Sant Pau —Pelegrinatge diocesà a Lourdes.
- **Dissabte 30 de juny:** —Pelegrinatge diocesà a Lourdes.
- **Diumenge, 1 Juliol:** —Jornada de Responsabilitat en el tràfic. —Tornada del Pelegrinatge diocesà a Lourdes.

FE D'ERRATES: Al núm. 23 del 3 de juny, la notícia de «Festa de la Mare de Déu de Montserrat», hem d'afegir que la **LXV Romeria a Montserrat serà el dia 15 de juliol**, en lloc del dia 19. Disculpeu-nos!

AYUDANDO A VIVIR

¿Qué será este niño?

La vida pública de Jesús se inicia con su bautismo en el Jordán. Desde toda la Judea, la gente venía a escuchar a Juan Bautista y a bautizarse confesando sus pecados. Muchos se preguntaban si él era el Mesías, pero él lo negó. Sin embargo, al celebrar hoy su nacimiento estamos celebrando también la Buena Nueva de Jesús que él anunció y señaló, después, presente entre nosotros.

Juan Bautista, primer «testigo-testimonio» confiesa lo que vio cuando Jesús salía del agua después de recibir el bautismo: «Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: Aquel sobre el que veas descender el Espíritu y posarse, es el que bautiza con el Espíritu Santo» (Jn 1,33). Entonces «conoció» la realidad plena de Jesús de Nazaret y le señalaba como Hijo de Dios y redentor de la humanidad: «He ahí el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo!» (Jn 1,29). Da testimonio y denuncia las transgresiones de los mandamientos de Dios, incluso en la persona de los poderosos, Herodes y Herodías, a quienes acusó de adulterio pagando con su vida. Una capacidad de fidelidad y valentía que todos los bautizados deberíamos pedir al Buen Dios.

La concepción y nacimiento de Juan el Bautista viene descrita con imágenes y detalles que llaman la atención (esterilidad, padres ancianos, incredulidad y «sordomudez», nombre desconocido en la familia, vecindario sobrecogido...).

El evangelista Lucas dice: «Un gran respeto se apoderó de todos los vecinos. La gente hablaba de estas cosas por toda la montaña de Judea, y todos los que lo oían lo guardaban en su corazón y se preguntaban: ¿Qué será este niño? Realmente, la mano del Señor estaba con él» (Lc 1,65-66). Nadie comprende lo que está pasando, pero lo reflexionan sin rechazarlo y se hacen preguntas sobre la misión extraordinaria que habrá de llevar a cabo, conscientes de que está Dios en todo esto.

Lo comentábamos con un grupo: todos tenemos experiencias que nos descolocan y que deberíamos dejar reposar en el corazón sin querer encontrar respuestas y soluciones inmediatas. Dejémosnos cuestionar por los acontecimientos y volvamos a mirar las experiencias sin respuesta.

Quizás no nos hemos hecho todavía la pregunta correcta por miedo a perder quién sabe qué. A ve-

ces queremos para los demás un cierto futuro, pero la vida les lleva a tomar caminos diferentes. Como los vecinos de la familia de Juan el Bautista también muchos de nosotros, ante un bebé, nos hacemos la pregunta: «¿Qué será este niño? ¿Qué mundo encontrará? ¿Qué futuro le espera?». Pero cada hijo que nace es siempre un misterio con posibles novedades en relación a nuestro pasado y presente. Nos gustaría, quizá, llevarlo por nuestros propios caminos, pero él tendrá que hacer los suyos y tomar sus decisiones, asumiendo incluso sus propios errores.

Juan Bautista tiene, además, un futuro particular y sorprendente que nunca sus padres, Zacarías e Isabel, podían imaginar: anunciar la presencia de Jesús, el Salvador, y preparar sus caminos. Que su fiesta nos ayude a todos a comprometernos de una manera radical en el anuncio de un tiempo nuevo, donde la misericordia del Padre nos permita vivir la realidad de una nueva sociedad.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737